

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

CARL OTTO LENZ

fremsat den 1. april 1987 *

Høje Domstol.

1. Mit forslag til afgørelse i de to traktatbrudssager, Domstolen netop har behandlet, er ganske kort.

2. Sagsøgeren, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber, har nedlagt påstand om, dels at det statueres, at Den Italienske Republik (herefter benævnt »sagsøgte«) har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for de fastsatte frister har sat de lov- og forvaltningsforskrifter i kraft, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiver 83/181/EØF og 83/183/EØF af 28. marts 1983¹, dels at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3. Sagsøgte har ikke bestridt de pågældende traktatbrud og heller ikke nedlagt udtrykke-

lige påstande. Sagsøgte har blot henvist til, at en del af direktivernes bestemmelser allerede finder anvendelse i den interne italienske retsorden, om end de nærmere bestemmelser og frister ikke er som fastsat i direktivet. Sagsøgte har desuden henvist til de bestræbelser, som er udfoldet med henblik på at gennemføre direktiverne i national ret inden den mundtlige forhandling i dag, men som ikke lykkedes.

4. I henhold til artikel 93 i direktiv 83/181 henholdsvis artikel 12 i direktiv 83/183 var medlemsstaterne forpligtet til at sætte de lov- og forvaltningsforskrifter, der var nødvendige for at gennemføre de to direktiver, i kraft senest den 1. juli 1984, henholdsvis den 1. januar 1984. Den Italienske Republik har ubestridt ikke efterkommet den forpligtelse.

5. Jeg skal derfor foreslå, at der i begge sager gives Kommissionen medhold, og at Den Italienske Republik dømmes til at betale deres omkostninger.

* Oversat fra tysk.

1 — Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EFT 1983, L 105, s. 38. Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat, EFT 1983, L 105, s. 64.